

MOMO

"El 3 de setembre del 2018, es va dur a terme una conferència de la Policia amb la premsa a la sala de conferències de l'Hotel Presidente de Madrid. Interpol sol·licita ajuda a tots els ciutadans per investigar un assumpte important: fa dos anys, que la policia va detectar un augment significatiu de suïcidis entre adolescents. Despres de una llarga i minuciosa investigació, s'ha arribat a la conclusió de que es tracte de un fet criminal. Estem parlant d'una persona que utilitza un xat com a trampa per a les seves víctimes. Ell envia missatges a nens adolescents, emocionalment inestables a aquesta edat i fàcils d'enganyar o intimidar. El criminal envia el missatge per Whatsapp i comença una conversa. Es diu a si mateix Momo, i el seu avatar és una imatge d'una noia amb una cara monstruosa. El criminal primer aporta informació sobre els nens i quan comença la conversa els informa sobre detalls de la seva vida, els envia les seves pròpies fotos i els anuncia la data de la seva mort. També aconsegueix el número de la targeta de crèdit. Momo , així es fa dir , insisteix que els nens el truquin i, si ho fan , comença a manipular-los afectivament, després d'això, els adolescents es van suïcidar. Interpol recomana als pares i als professors supervisar als nens i controlar la seva comunicació tant a les xarxes com al carrer. Momo pot perseguir molts objectius: el robatori, el coneixement per a intencions sexuals posteriors, la manipulació o l'impuls al suïcidí. Molts nens i nenes han adquirit temor crònic, trastorns psicològics motivats per fòbies de persecució i la inevitabilitat de canviar horribles prediccions. Segons dades fiables, els números de telèfon de Momo canvien constantment i ell continua enviant els seus missatges. Interpol recorda als ciutadans que qualsevol informació relacionada directament o indirectament amb aquest cas serà de gran ajuda per la investigació.

Recorda: tot estrany al costat d'un nen pot ser Momo.“

Texte del diari “ La Tierra “

Dues setmanes després. Carlos i Blas volaven des de Madrid fins a Lisboa amb informació privilegiada , per ordre del director del diari on treballen.

Milana ha estat l'última adolescent que ha rebut un missatge de Momo. Afortunadament està bé i ella i la seva mare no tenen inconvenient per parlar amb els periodistes. La noia era bastant sociable i molt intel·ligent. Ella va explicar el següent: “ Fa vuit dies va aparèixer un número desconegut al meu Whatsapp amb aquest text :

-Hola! Quan poguis truca'm!

Vaig reaccionar tranquil·lament amb el missatge i vaig preguntar qui era, pero la resposta em va semblar una broma de mal gust ...

-Momo !!!

Volia saber quina mena d'idiota va decidir divertir-se a costa meva, jo no podia creure que aquestes històries horribles sobre Momo em poguessin tocar a mi , ningú podria creure això...

-On heu obtingut el meu número de telèfon?

Momo: - truca'm i t'ho dire.

-No. Què vols de mi?

Momo: - la teva mort.

Ell coneixia molts detalls sobre la meva vida i quan em va enviar les meves fotos personals que no exposo a la xarxa social, vaig tenir por. Vaig començar a buscar a internet per obtenir més informació sobre ell. Només volia saber què em podria passar més endavant. Vaig topar amb un grup tancat en el qual, com es va veure, hi havia víctimes de la comunicació amb Momo. No em van acceptar immediatament, vaig haver de respondre algunes preguntes sobre la meva relació amb Momo. Vaig superar les seves proves i ... ja estava al grup, parlant amb els seus 342 participants de diferents països i fins i tot continents! Després de la meva investigació a fons de les converses de xat de tots els membres del grup amb Momo vaig extreure les següents conclusions: Momo tria les víctimes: adolescents, de 12 a 14 anys i tots de famílies benestants. Alguns d'ells, que es van comunicar amb Momo durant més de 2 minuts, van perdre els diners de les targetes de crèdit. Però això no és el pitjor! Nens que per por a la mort o per la seva estupidesa, el van trucar: ja estan morts! I aquí teniu un altre punt important: van morir exactament als 2 dies, suïcidant-se! Aquest misteri encara no s'ha resolt. “ Milana va prometre als corresponents mantenir-los al dia de tot el que hi havia al grup i, després d'acomiadar-se, els homes es van dirigir cap a l'hotel...

A continuació, Blas va treure còpies del testimoniatge de tots els nens que es comunicaven amb Momo , i gràcies a Milana , van mirar els manuscrits amb diferents ulls. L'estudi dels casos va donar els seus resultats: Blas, intrigat pel seu descobriment, va posar la seva atenció als números de telèfon no de Momo ... sinó dels nens.

-Mira Carlos! Com no ho hem vist abans! Tots els números de telèfon dels nens acaben de la mateixa manera. Més aviat, els últims quatre dígit: 01-11, però què significa això? - Sembla una data data de naixement o una data important? va argumentar Carlos.

- Exactament! Després de tot, el primer missatge del Momo es va prendre el 03-11 de 2016

Wow! la diferencia de dates és de dos dies! - es va alegrar com un nen petit .

- Sí, i el primer missatge va arribar a un nen, Jero del Japó, de la ciutat de Saykay. La primera víctima de Momo, - va dir Blas,- i immediatament va començar a mirar Google, potser trobarem alguna cosa amb aquestes dates.

- Mira Carlos , un títol d'un article a Internet:

“Tragèdia a la ciutat japonesa de Nagasaki:

L'1 de novembre de 2016, uns criminals van fer un robatori a una casa privada a la ciutat de Nagasaki, al carrer Nagauramachi. Els criminals van entrar a la casa de nit a través d'una finestra d'una habitació, on el matrimoni Akio i Shayori Mori dormien tranquilament. La dona, veient els homes emmascarats davant d'ella, va crida. El crit de Shayori va asustar a la filla de dotze anys, Morico. Ella que estava al segon pis , es va amagar immediatament dins un armari, darrere de la roba penjada. Els criminals van lligar als amfitrions a unes cadires. Després d'assegurar-se que no hi havia ningú més a la casa, els homes emmascarats van començar a demanar a la parella diners i objectes de valor. Akio va assenyalar el lloc de la caixa forta i allà, a més de dos costosos rellotges de polsera, valuoses joies d'or i una pila de documents, no hi havia res més, els criminals van decidir desfer-se dels testimonis. Els assassins, prenent els articles més cars, els diners en efectiu i les targetes de crèdit, es van dirigir cap a la sortida, però ... llavors van escoltar el so d'un telèfon mòbil que venia de la sala d'estar. Els assassins van entrar a la sala i van veure sobre la taula una bossa d'una nena, i en ella: tot tipus de coses, incloent-hi una billetera, claus i un telèfon mòbil. Llavors els lladres van entendre: la noia no és amb un amic, com els seus pares van afirmar, ella està aquí ... dins de casa! Aviat van descobrir Morico a la planta superior .

Segons el testimoni de l'exàmen posterior de la casa , la noia va mostrar resistència, però va ser segrestada i no l'han trobat fins al dia d'avui. La investigació va dictaminar que la trucada al mòbil,

que molt probablement va privar a la noia de la vida, era d'un adolescent, que simplement va cometre un error amb el número ... Accident tràgic.

Els criminals van ser arrestats, la seva culpabilitat en el robatori i assassinat es va demostrar, però no per complet, perquè el cos de Morico Mori no es va trobar. La situació es va tornar més complicada quan un dels convictees va travessar l'artèria caròtida al coll del seu soci del crim amb un clau afilat, i després es va suïcidar amb el mateix objecte.”

Després de compartir les seves opinions sobre la terrible tragèdia, Carlos i Blas van començar a construir noves conjectures. Què connecta Momo i Moriko ? El criminal trucava a números de telèfon i els últims números coincidien amb la tragèdia de Morico. Retirava diners de les seves targetes i els motivava a suïcidar-se! Pot ser és algú dels membres de la banda criminal? I si encara Morico està viva i està tancada en algun tipus d'amagatall per ell ?

Els periodistes van decidir anar immediatament a l'illa de Kyushu a la recerca de noves pistes. El director del diari estava satisfet amb la investigació dels seus subordinats i va beneir el seu vol a Japó amb bones paraules i diners. També, a petició dels periodistes, els va proporcionar informació : una biografia dels assassins de la família Mori, incloent petits detalls de la mort d'aquests .

Després de tres llargs vols, Carlos i Blas van aterrar a la ciutat de Nagasaki i es van dirigir cap a l'hotel. Durant el vol van estudiar acuradament tota la biografia dels criminals, Blas va trobar un detall petit però molt important: els assassins, a més de les seves activitats criminals, també es dedicaven a lliurar turistes curiosos en una petita barca des de la ciutat de Nagasaki fins a la deserta illa d'Hasim. Aquesta no era una feina legal, ja que l'entrada a l'illa està oficialment prohibida. En el passat recent, s'extreia carbó d'aquesta illa, a més hi havia plantes militars i d'enginyeria, però el 1970, la mineria del carbó va caure dramàticament i l'illa va quedar deserta.

- Carlos, un detall interessant: els nens que van tenir temps de parlar de la seva conversa amb Momo abans de la seva mort van esmentar que sentien el so de martells i pics...

- Si! - Va exclamar Carlos, - i el fons del seu avatar s'assembla a un túnel negre! O una mina! És possible que els criminals portessin a la pobra noia a l'illa, ja coneixen aquest lloc i els seus racons amagats , on mai la trobarien ! És lògic! Clar, som genis, Blas!

Van trovar ràpidament per Internet una persona que els portara fins a l'illa minera demà. El capità de la barca va dir que anirien a les cinc de la tarda, quan els vigilants hagin acabat la seva jornada , tornaria a la sortida del sol a recollirlos. L'illa no esta lluny de Nagasaki , el capità ja ha aconseguit espantar als seus dos passatgers amb llegendes: els habitants locals nomenen a Hashim l'illa dels fantasmes, a causa de l'alta mortalitat dels treballadors, especialment durant els temps de guerra.

A l'illa, Blas i Carlos es van sentir herois d'una pel·lícula amb una història catastròfica: una illa abandonada envoltada d'un mur de formigó amb edificis en ruïnes, jardins desbordats, nombrosos accessos a mines i la manca total de comunicació amb la civilització. Els periodistes pensaven que aquí podria estar Morico, però no només ella... També el seu captor.

Però una sorpresa els estava esperant ... un so del telèfon va anunciar un nou missatge!

-Que dimonis ? No pot ser! No hi ha cap lògica per a això. Sí ni tan sols hi ha cap senyal de cobertura, som com en una tomba, maleïda , - va cridar Blas, distret.

- D'acord ... ens calmarem, primer veurem què hi ha, potser és una avaria del telèfon. Amb mans tremoloses, va entrar el codi de desbloqueig del telefon i es va congelar quan va veure el missatge. Es la cara desfigurada de una nena... L'avatar de Momo!

-No sé com, però algú ens envia una pista!

De sobte, el vent va començar a bufar amb gran força, semblant a una tempesta en el desert, però en aquest cas, en lloc de sorra era sutge. Els periodistes es van tancar la boca amb bufandes i van començar a buscar refugi a la foscor, seguint l'escala del vent. Finalment desesperats, van veure per davant d'ells l'entrada, aparentment a una mina i van entrar allà. Ara semblaven miners, negres de sutge de cap a peus. Van començar a inspeccionar la mina, que tenia diversos túnels.

- Oh! Deu meu! A l'entrada hi ha la marca de la nena desfigurada!

Van seguir caminant pel llarg túnel, l'aigua s'apoderava del terra , a través de rails oxidats, sobre els quals es transportava el carbó en el passat. A la mina va aparèixer de nou una ombra a uns 100 metres al davant que va desaparèixer. Els homes van continuar el camí i aviat van veure exactament on estava la misteriosa ombra. Despres de caminar uns minuts, els homes es van trobar amb una paret ... és un carreró sense sortida ... però, aproximant-se, van trobar un pou, molt petit i gens profund. Carlos es va apropar amb cautela a la fossa i es va ajupir, dirigint la llanterna al pou ple d'aigua.

- Veig alguna cosa! Necessitem més llum! - va dir amb entusiasme Carlos.

El company immediatament va dirigir la seva llanterna a la fossa, inclinan-se sobre el fossat. Un so es va escoltar com si alguna cosa caigués a l'aigua...

Blas va cridar, - Merda! el meu telèfon!

Ell va intentar recuperar el seu mobil , però ... sembla que hi ha alguna cosa com una bossa o ... un cos ... En pocs minuts, amb l'esforç conjunt dels homes van treure el cos del pou i el van portar a la sortida, no estaven sols: estaven acompanyats per moltes misterioses ombres, però els homes ja no temien, perquè era obvi: indicaven el camí, eren les seves guies, són els propietaris de l'illa.

Esperant la barca al moll, Carlos es va adonar, al coll del cos hi havia una cadena rovellada amb un penjoll rectangular. Va tractar de treure l'òxid al penjoll per llegir la inscripció en ell, molt probablement la identificació de la persona. Però el metall estava massa danyat i la inscripció de dues paraules era pràcticament invisible, només les dues primeres lletres d'una i de l'altra paraula:

- **Mo..Mo....Morico Mori ... MoMo**, - xiuxiuejar Carlos, agafantse el cap amb les mans.

- Es una puta merda , es tot el que puc dir , Blas.

Poc temps després l'autòpsia va indicar que Morico es va suïcidar dos dies després del seu segrest.

Blas i Carlos estaven resignats. Ningú creuria la seva història!!! Presoners de les seves il·lusions.

Com podrien explicar al mon que una nena assassinada es venjava, des del mes enlla d'adolescents als quals culpava de la seva mort ? Només per una trucada equivocada!

Quan esperaven al aeroport de Nagasaki el seu vol, Blas va demanar el telèfon a Carlos per felicitar a la seva filla en el seu aniversari: fa 14 anys.

-Hola filla, feliç aniversari vida meva! Ho sento, no t'he pogut felicitar abans.

- Hola Pare! Perquè em truques des del telèfon d'una altra persona? Com que no m'has pogut felicitar abans? M'has felicitat desde el teu whatsapp fa una hora!

- Com?

-Em vas demanar que et truques jo i et vaig trucar, però només hi va haver silenci. Pare, no et preocupis pel meu regal, puc esperar dos dies. El més important és que tinguis un bon viatge de tornada. Hola! ¿Pare? No puc escoltar-te! truca'm al vespre! Vaig córrent, la mare em crida.

T'estimo molt !!!